

har været saa knapt forsynet med Lodsbedler, er temmelig sikker paa at kunne faae Lodsbedlerne affatte. Der er her saaledes en Uretfærdighed, men der er tillige en anden uheldig Omstændighed, som følger deraf. Marsjagen til, at vi bør beholde Lotteriet, er dels, at det er billigt, at Staten skaffer sig en Indtægt ad denne Vej, og dels ogsaa, at man derved afholder Jolt fra at spille i fremmede Lotterier. Men enhver, som kan regne, kan jo se, at det er ufordelagtigt at indtræde i Lotteriet undtagen i Begyndelsen af April og Oktober til Iste-Trækningerne. Da det er ufordelagtigt at indtræde senere i Løbet af Halvaaret, konkurrerer Staten altsaa i den Tid ikke, eller ialtfald kun meget svagt, med fremmede Lotterier. Fremmede Lotterier oversvømme saa i Mellemtiden Landet i uendelig Grad med deres Indbydelser, og de, der kunne regne, kunne jo regne sig til, at medens de ikke før om nogle Maanedes kunne staa sig ved at spille i Klasselotteriet, saa kunne de, naar de gjerne vilde spille strax, søge de fremmede Lotterier. Disse have da ogsaa en temmelig betydelig Affætning paa Grund af denne uheldige Indretning af Klasselotteriet. Underledes er det naturligtvis med dem, der ikke forstaa at regne, de indtræde naturligvis i Klasselotteriet ogsaa i Løbet af denne Tid, men lettest lade de sig lokke af de fristende Tilbud, som komme fra Udlandet. Naar der nu skal foretages Forandringer, saa vil jeg anse det for rigtigt, at man fastsætter en rimeligere Pris for Lodsbedler i de senere Klasser. Det bør selvfølgelig ikke være strengt udregnet, saaledes at de, der spille i en enkelt Klasse, faae det lige saa billigt som de, der have spillet hele Serien igjennem, men det bør dog være tilnærmelsesvis saaledes, at Staten ikke beregner sig en særlig Fortjeneste paa de Gevinsttrækninger, i hvilke de senere tiltrædende Spillere ikke have deltaget. Det vil vist tillige være onskeligt at indrette Lotteriet paa en mere forretningsmæssig Maade, end det nu er indrettet. En af Marsjagerne til, at det har Vanskelighed ved at konkurrere med de udenlandske Lotterier, er den, at disse drives med en øvet Forretningsmæssighed, hvormod Klasselotteriet er utrolig tungt i sin Forretningsgang og paalægger mange mærkelige Indskrænkninger og Blygter, som genere de Spillende. Naar man indfører den Forbedring, jeg allerede har omtalt, vil det vist nok være let, at gjøre hele Forretningsgangen lettere og derved sætte Lotteriet bedre i Stand til at konkurrere med de andre Lotterier. Sammenligner man det blot med Industrilotteriet, saa er dets Forretningsgang langt lettere og bestemmere

for Spillerne end Klasselotteriets. De forlanger ikke, at man skal møde med sin Lodsbeddel for at faae den fornøjet, det overlade de til Kollektorerne, de forlange ikke, at Kollektorerne skulle indsende de gamle Lodsbedler, og Industrilotteriet har heller ikke den Bestemmelse, at Frilodder og Kjøbelodder i senere Klasser skulle betales med det fulde Beløb, men det har fastsat en meget nødsat Befaling for disse, hvorved det gjøres muligt at kunne affætte Lodsbedler i Løbet af hele Halvaaret til enhver især af de 6 Klasser. Dette, hvad selve Lotteriet angaar, men, som jeg allerede nævnte, findes der i Loven af 6te Marts 1869 en Række Bestemmelser angaaende andet Lotterispil. Som en tidligere æret Taler har bemærket, blive disse Bestemmelser kun noget mangelfuldt overholdte, og navnlig har det vist aldrig været Meningen, at Industrilotteriet skulde udvikle sig i den Grad og det Omfang, som er flet siden 1869. Jeg kan ikke undlade ved denne Leilighed at udtale min Beklagelse over den Skæbne, som det Lovforslag, der i 1883 blev fremsat her i Thinget af den ærede Justitsminister som Industrilotterier, og som blev vedtaget her i Thinget i fuld Overensstemmelse med den ærede Justitsminister, har modtaget i det andet Thing, og den Maade, hvorpaa den ærede Justitsminister efter det andet Things Beslutning har ordnet denne Sag, uden at give dette Thing Leilighed til at udtale sig derom. Det vil være i Erindring, at de Skridt, som den ærede Minister indtil da havde foretaget, havde han netop foretaget efter Aftale med nærværende Thing. Det vilde da vistnok under saadanne Omstændigheder have været naturligt, at Ministeren var kommen her til Thinget og i alt Fald blot havde hørt dette Things Mening om, hvorledes Sagen burde ordnes, naar det vedtagne Lovforslag ikke kunde gennemføres, i Stedet for at følge den Anvisning, som blev givet ham fra det andet Thing, tværtimod dette Things udtalte Billie. (Berg: Det er almindeligt). Ja, det er almindeligt, men jeg finder dog Anledning til ogsaa ved denne Leilighed at fremhæve, at Justitsministeren har behandlet denne Sag paa den omtalte Maade. I det nævnte Lovforslag af 1883 blev det i Folkethinget ved 3die Behandling i fuld Overensstemmelse med Ministeren, efter Ministerens egen Opkrift, vedtaget, at den ham hidtil hjemlede Ret til at tillade Lotterier i udelukkende veldædigt Diemed med indskrænket Affætningskreds, saasom en By eller et Amt, fremtidig skulde være indskrænket til saadanne Lotterier, som kun bestod i en enkelt Vortlodning, det vil sige